

Bouwstenen voor een huwelijk

1° Eén worden:

Eén worden betekent letterlijk en figuurlijk vader en moeder verlaten en een nieuwe entiteit vormen. Deze nieuwe éénheid wordt gevormd door twee polen die elkaar versterken, maar die elk willen groeien tot echte volwassen mensen. Is kiezen voor elkaar door te werken aan een sterke brug. Het ontwikkelen van een diepere band van verbondenheid. Belangrijk is de eigenheid en de individualiteit van elkaar te respecteren en zelfs te bevorderen.

De relatie moet zich ook steeds vernieuwen, door zelf te willen groeien als persoon, door te willen genezen van onze jeugdwonden om vrijer en zelfstandiger te worden.

2° Vergeving, heling:

Om te kunnen groeien, om heel te kunnen worden hebben we de hulp van anderen nodig. Wij hebben nood aan heling (heiliging) voor onze wonden. Wij hebben nood aan vergeving en verzoening.

Het is meer dan gewoon sorry zeggen. Het zeggen; "Ik weet dat ik fout was, wil mij uw liefde niet ontzeggen. De partner: Ik weet dat je fout was toch wil ik van je blijven houden. Waar dit gebeurt heiligen mensen mekaar. Waar dit niet gebeurt blijven kwetsuren na die als sluipend gif op de relatie inwerken. Vergeven heelt kwetsuren.

3° Aanvaarding van elkaars verschillend zijn.

Gehuwden ervaren dat ze verschillend zijn. Wij zijn al man en vrouw, elk met zijn eigenheid, elk met zijn beleving met zijn eigen afkomst en wortels. Door innig samen te leven ervaren die verschillen des te meer.

De opgave van elk huwelijk is mekaars eigenheid te aanvaarden, niet als concurrenten. Aanvaarden staat lijnrecht tegenover: selectief zijn, tegenover: ik hou van sommige aspecten van uw persoon en andere negeer ik. Het ja-woord beleven is ja-zeggen met mijn totale persoon, aan jou als totale persoon. Daarbij dus niet uitkiezen wat mij aanstaat. Hierbij is open en eerlijke communicatie een noodzaak zo niet is aanvaarding: dulden, tolereren...

4° Vruchtbaar zijn.

Vruchtbaar zijn betekent een plus toevoegen aan de relatie.

Het is een meerwaarde realiseren. Dit kan op veel manieren. Door elkaars groei te bevorderen. Door kinderen te verwekken en die effectief op te voeden. Door zich in te zetten voor de gemeenschap enz... Dit alles vraagt een bewuste keuze; het is de vraag stellen; "Wie heeft er wat aan dat wij getrouwd zijn? Stilstaan bij deze vraag is zich bewust maken dat onze relatie niet zo maar uit de lucht komt vallen, maar ook het resultaat is van wat mensen generatieslang hebben geïnvesteerd.

Besluit:

Deze bouwstenen; één worden, vergeving, aanvaarding en vruchtbaar zijn, zijn de bouwstenen van elke liefdesgemeenschap.

Ook onze kerk als grote liefdesgemeenschap belijdt dezelfde bouwstenen; ik geloof in de éne, heilige, katholieke en apostolische kerk. Als kerkgemeenschap willen we groeien in éénheid, willen we heelmaken of heiligen, willen we niemand uitsluiten d.w.z. katholiek zijn en willen we vruchtbaar zijn voor andere mensen d.w.z. apostolisch zijn.

DUIDING

1° Elk van ons heeft een droom, die we willen realiseren.

Maar durven we die ook aan elkaar uitspreken?

2° De eigenschappen of karaktertrekken die ons tijdens de verkering bijzonder bevielen, kunnen eens getrouwd, een bron van erger zijn. Tijdens de verkering ervaren we het verschillend zijn als tof, eens getrouwd wordt het snel als een bedreiging ervaren van onze vrijheid.

3° Omwille van de lieve vrede en uit angst voor harde confrontatie gaan we vaak de negatieve gevoelens uit de weg, waardoor onze communicatie verschaald.

4° Om onze pijn niet te moeten voelen gaan we vaak compenseren door b.v.: TV kijken, naar de voetbal of met vriendinnen praten of via de kinderen communiceren.

5° De grote afkoelers zijn de kleine, maar dagelijks wederkerende irritaties. zijn doen pijn als een steentje in een schoen, die telkens duwt bij het marcheren.

6° De grote verschillen omtrent: Geld, tijd, Opvoeding, Seks... worden niet altijd op een gepaste wijze besproken.

7° Oppassen voor het elkaar versterken in de negativisme:

Man: Zwijgen bij spanningen

Vrouw: Nog meer babbelen.

Noodzaak aan permanente vorming:

Onze wereld is in een permanente verandering. Jonge mensen zelf zo vlug tegen hun ouders dat de tijden verandert zijn en het niet meer is als vroeger. Inderdaad in vroegere tijden was ons samenleven bepaald door bepaalde ongeschreven regels al of niet bepaald door godsdienst, gezin, beroep, omgeving enz.

Onze verwachtingen rond ons samenleven, ons omgaan met elkaar zijn nu veel groter. Wij streven allen naar een harmonische manier om met elkaar om te gaan. Wij willen onszelf en elkaar begrijpen. Wij streven echt naar een diep en intens gelukkig. Dit alles is zeer goed.

De vraag is zijn wij bereid daartoe de nodige inspanningen te doen? Zijn wij in staat de pijn te verdragen, die onvermijdelijk is bij ruzies of spanningen. Hoe gaan wij om met conflicten?

Dit alles roept de vraag op; Zijn wij tot een goed samenleven opgeleid? Waar vroeger alles van generatie op generatie werd doorgegeven, vraagt nu om wille van het voortdurend nieuwe een eigen aanpak. Wij moeten bereid zijn om de prijs te betalen van onze eigen droom. Wij vinden het allemaal normaal om een beroep of vak te leren, om talen en economie te studeren. Maar om te leren met

elkaar om te gaan om te leren samen te leven, dat schijnt in onze samenleving maar zeer mager uit te vallen.

Door onze ervaring zijn wij ervan overtuigd dat een goed samenleven, een gelukkige relatie maar mogelijk is wanneer wij bereid zijn ons daarvoor te vormen. Dit vormen vraagt tijd en inspanning. Wij moeten bereid zijn onszelf en onze partner te leren kennen. Wij moeten leren omgaan met vreugde, met spanning en met pijn. Zoals elk goed bedrijf maar kan vooruitgaan en groeien zo ook kan een goede samenleving maar bloeien wanneer men alert is voor verandering en investering in inzicht en vorming.

In onze samenleving worden nu vele vormen van vorming aangeboden. Onze raad neem deze kansen waar. Zonder de hulp van andere mensen rond om ons heen word het moeilijk, misschien zelfs onmogelijk.

Wij hebben nood aan:

- inzichten omtrent onze doelstellingen.
- communicatie instrumenten om elkaar te begrijpen.
- structuren die ons zekerheden geven.